

Rapport frå programsensor om masterprogrammet i administrasjon og organisasjonsvitskap ved UiB for 2010.

Som grunnlag for rapporten er det nytta tilsendt materiale og materiale tilgjengeleg via web. Det er halde eitt møte med administrativt ansvarleg for studieprogram ved instituttet men ikkje med fagansvarlege eller studentar. Rapporten legg «Veiledende mal for programsensorrapport» til grunn.

Allmenne kommentarar:

Materialet gir inntrykk av eit velstrukturert og ryddig program med ein klar fagprofil. Den faglege profilen legg vekt på organisasjons- og administrasjonsteori som grunnlag for studiet. Programmet peikar ut ein tydeleg og logisk progresjon: To innføringsemne i det første semesteret og to emne i andre semesteret som representerer innføring i og oppstart av arbeidet med eige forskingsprosjekt, dvs. masteroppgåva. I tredje og fjerde semesteret er det arbeidet med masteroppgåva som heilt ut står i fokus. Eg vil framheva som eit særleg interessant grep at masterstudentane frå det andre semesteret blir knytt til forskingsgruppene ved instituttet. På den måten blir arbeidet med masteroppgåvene integrert i forskinga som lærarkreftene er involvert i. Studentane deltar på møte eller seminar i forskingsgruppene gjennom semesteret.

I realiteten er tre fjerdedelar av studietida knytt til arbeidet med masteroppgåva då dei to emna i andre semesteret må seiast å vere forstadier til masteroppgåvearbeidet. Dette gir utdanningsprogrammet ein sterk forskingsprofil og i mindre grad ein profesjonsorientert profil. Dette reknar eg med er eit medvite strategisk val frå instituttet si side. Det ville vere interessant å analysere kva konsekvensar det har for studentrekrutteringa, men ei slik oppgåve ville gå ut over mandat for og formål med denne rapporten.

Framstilling av forventa læringsutbyte på programnivå:

Denne er halden i nokså allmenne vendingar og skiljer ikkje mellom mål for kunnskap, tæme og generell kompetanse. Noko meir utpensling av forventa læringsutbyte kunne vere ønskeleg. Dette blir kompensert ved at det er utarbeidd ein framifrå rettleiar for masterstudentane («Masterguiden») som framstiller gangen i masterprogrammet i meir detalj, og kva som blir venta av studentane frå semester til semester.

Fagleg samanheng i programmet:

Den faglege samahengen i programmet må seiast å vere god og tydeleg. Det er lett å sjå korleis emna i dei første semestera byggjer opp om arbeidet med masteroppgåva i dei seinare. Igjen vil eg framheve den fagleg integrerande effekten som tilknytning til forskingsgruppene har for studentane. «Masterguiden» er nok også til hjelp med å skape samanheng for studentane.

Utvikling i studenttalet:

Programmet har 30 studieplassar. Det var i 2010 2,6 søkjarar pr studieplass. 27 takka ja og 27 møtte til studiestart. Det blir påpeika i utdanningsmeldinga for 2010 frå instituttet at det er eit problem at ein stor del av søkjarane ikkje er kvalifiserte til opptak. Talet på aktive studentar har gått ned. Gjennomføringsprosenten målt ut frå studiepoengproduksjonen synest likevel god (81,7 %; tab. 5 i utdanningsmeldinga). Studiepoeng pr student var i 2010 omtrent som året før eller litt under. Det er ikkje gitt detaljerte opplysningar om kor mykje tid studentane brukar på å gjennomføre programmet i forhold til normert studietid. Slik «gjennomstrøymingsanalyse» kunne vere ønskeleg. Av tabell 6 i utdanningsmeldinga går det fram at det blei uteksaminerte 27 kandiatar frå programmet i 2009 og 17 i 2010. Denne nedgangen er ikkje kommentert i meldinga, og ein kan undre seg over kva som er bakgrunnen for denne utviklinga. Sidan talet på kandidatar i 2011 var 20, kan det vere at det

var meir tilfeldige forhold som låg bak det låge talet i 2010 og det relativt høge talet i 2009. Men kanskje bør gjennomstrøyming og gjennomføring i programmet analyserast nærmare.

Vurdering av emneportefølje:

Eg ser det ikkje som relevant i denne samanhengen å gå inn i og vurdere einskildemne men vil kommentere emneportefølja meir samla. Programmet har fire emne i alt. Av desse er to av meir tradisjonell, «skuleprega» art (AORG 320 og AORG 321) og to har preg av hjelpeemne for oppstart av arbeidet med hovudoppgåve. Ut i frå den forskingsorienterte profilen som er vald for programmet (sjå ovanfor), virkar denne portefølja godt komponert og velegna til å «dra» studentane gjennom programmet.

Den studentevalueringa eg har hatt tilgang til (gjeld AORG 321 for hausten 2009), gir i hovudsak gode tilbakemeldingar om studenterfaringane med emnet (men diverre er det få studentar som har respondert på evalueringsskjemaet). Det hadde vore ønskeleg med fleire studentevalueringar.

Programsensor har merka seg at AORG 321 inneheld eit omfattande utval av metodelitteratur og –drøftingar. Denne litteraturen gir grundig dekking av grunnleggjande metodespørsmål i samfunnsvitskapane. Det er mindre dekking av teknikkar for datainnsamling og for dataanalyse av kvalitativ og kvantitativ art. Eg går ut frå at det er eit strategisk val som ligg bak fråveret av stoff om eller øving i bruk av statistiske metodar. Studentane har med seg grunnleggjande kunnskap i dette frå MET 102. Men er det nok med tanke på den arbeidsmarknaden studentane skal ut på?

Vurderingsformer:

Studentane får informasjon om kunnskapskrav og vurderingskriterier i emnepresentasjonane på nett og i «Masterguiden». I tillegg medvirkar forelesingsplanar med tilhøyrande pensumtilvisingar (der slike finst, dvs. AORG 320 og AORG 321) til å avklare kva studentane vil bli prøvd i. Det er ikkje knytt pensumlister og forelesingsplanar til AORG

322 og AORG 323 (i alle fall ikkje kunngjort på nett), men truleg vil den nære kontakten studentane har med dei respektive forskingsgruppene kunne avklare kva kunnskapsleveranse som blir venta av dei. Eg har diverre ikkje kunna følgje opp dette spørsmålet nærmare gjennom direkte kontakt med studentane.

Når det gjeld vurderingsformer, framstår essay og skuleeksamen, slik det blir praktisert for AORG 320, som ei velvald form mens heimeeksamen/essay og munnleg eksamen bør vere eigna til å fastslå om kunnskapsmåla for AORG 321 er nådd. Vurderingsgrunnlag i AORG 322 og AORG 323 er eit femten siders paper. Dei meir spesifikke kriteriene for vurdering av studentprestasjonar i desse emna er nokså allment framstilt i emnepresentasjonane. Kanskje kunne dei spesifiserast noko meir? I tilknytning til AORG 350 (masteroppgåva) er det derimot gitt tydelege og gode presentasjonar av kvalitetskrav og vurderingskriterier i «Masterguiden».

I samsvar med programsensor-malen har eg sett nærare på karakterfordelinga i emne der det i hovudsak blir brukt interne sensorar. Dette ser ut til å gjelde AORG 320. Eg har hatt tilgang til karakterfordelinga for 2010. Det gjekk i alt opp 39 kandidatar til eksamen i dette emnet i 2010 (samanlagt for det norsk- og engelskspråklege programmet; hovudtyngda av studentane kom frå det norskspråklege). Karakterane fordeler seg prosentvis slik:

A/13, B/29, C/21, D/18, E/5, F/13

Alt i alt ligg karakterfordelinga rimeleg nær opp til ei normalfordeling. Heile karakterskalaen er brukt. Det er kanskje litt fleire B i forhold til C enn det ein ville vente ut frå ei rein normalfordeling, men sidan tala er frå berre eitt år, er det ikkje å venta å finne ei eksakt normalfordeling. Resultatet framstår for meg som ein rimeleg bruk av karakterskalaen i dette emnet.

Moment for vidare drøfting:

Kva konsekvensar har den forskingsorienterte programprofilen for rekruttering av studentar til programmet? Er talet på masterstudentar alt i alt «passande» for instituttet? Er det flaskehalsar i «gjennomstrøyinga» av studentar i programmet?

Burde det gjennomførast fleire studentevalueringar som grunnlag for slike drøftingar? Blir det utført meir uformelle evalueringar ut over den eine formelle som er gjort i tilknytning til AORG 320 i 2009?

Bør det leggjast inn noko undervisning i kvantitativ metode og bruk av statistikkprogram i metodeemnet?

Oslo, 11. januar 2012

Professor Harald Baldersheim

Institutt for statsvitskap

UiO